

per til, at kommuner kan foretage tv-overvågning med henblik på at beskytte kommunal ejendom (f.eks. skoler, daginstitutioner, rådhus, busser, servicekasser, biblioteker, materielgårde mv.), og at denne overvågning kan forfølge bl.a. et kriminalitetsforebyggende formål.

Det er anset for tvivlsomt, om en kommune med hjemmel i kommunalfuldmagten kan foretage tv-overvågning af frit tilgængelige steder alene med det formål at øge befolkningens tryghed, jf. herved betænkningens side 162 med omtale af en udtalelse fra Indenrigs- og Sundhedsministeriet.

3.6. *Politiets brug af tv-overvågning*

Der findes ikke lovregler, som særskilt regulerer politiets adgang til at foretage tv-overvågning, herunder skjult overvågning, på frit tilgængelige steder. Politiet er imidlertid som andre offentlige myndigheder underlagt almindelige forvaltningsretlige principper og – med undtagelse af politiets og forsvarrets efterretningstjenester – persondatalovens regler, jf. pkt. 3.1. og 3.2. ovenfor.

Politiets adgang til at foretage observation, herunder skjult tv-overvågning, af ikke frit tilgængelige steder i forbindelse med efterforskning af konkrete strafesager er reguleret i retsplejelovens § 791 a.

4. *Tv-overvågningsudvalgets betænkning*

4.1. *Indledning*

Som anført ovenfor under pkt. 1.1. indeholder tv-overvågningsudvalgets betænkning nr. 1483/2006 for det første udvalgets overvejelser om, hvorvidt adgangen til at foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed bør udvides, og givet fald hvilke rammer der bør gælde for en sådan udvidelse. Betænkningen indeholder endvidere udvalgets vurdering af samspillet mellem tv-overvågningslovens og persondatalovens regler. Endelig indeholder betænkningen nogle overvejelser om, hvorvidt der bør tilvejebringes hjemmel til, at kommuner efter forelæggelse for politiet kan foretage tv-overvågning på frit tilgængelige steder i et generelt kriminalitetsforebyggende øjemed. Der er nedenfor under pkt. 5, 6 og 7 redegjort nærmere for disse overvejelser og udvalgets forslag.

Med henblik på at belyse den kriminalpræventive effekt af tv-overvågning har tv-overvågningsudvalget indhentet en udtalelse fra Justitsministeriets Forskningsenhed. Udtalelsen, der er optrykt som bilag 2 til betænkningen, indeholder en gennemgang af nyere litteratur om den kriminalpræventive effekt af tv-overvågning. Tv-overvågningsudvalget har i sin betænkning endvidere redegjort for en rapport om be-

folkningens holdning til tv-overvågning, som Det Kriminalpræventive Råd afgav i februar 2005, jf. betænkningens bilag 4. Der er nedenfor under pkt. 4.2, kort redegjort for disse undersøgelser.

Tv-overvågningsudvalget har til brug for sine overvejelser desuden indhentet oplysninger om reguleringen af tv-overvågning i Sverige, Norge, Finland, Tyskland og Holland. Herom henvises til betænkningens side 92-112.

4.2. *Undersøgelser om tv-overvågning*

4.2.1. Den udtalelse om effekten af tv-overvågning, som udvalget har indhentet fra Justitsministeriets Forskningsenhed, og som i vidt omfang er baseret på udenlandske undersøgelser, viser, at det er vanskeligt at angive en entydig, overordnet konklusion med hensyn til den kriminalpræventive effekt af tv-overvågning. Det skyldes bl.a., at mange undersøgelser ikke giver klare resultater. Resultaterne afhænger således bl.a. dels af stedet, hvor tv-overvågningen foretages, dels af arten af den kriminalitet, som overvågningen særligt er rettet mod.

Tilsvarende kan der ifølge udtalelsen fra Justitsministeriets Forskningsenhed ikke gives et entydigt svar på, hvilken virkning tv-overvågning har på opklaring af forbrydelser. Nogle undersøgelser viser således, at opklaringsværdien af tv-overvågning i nogle situationer ikke er særlig stor, bl.a. fordi mange billedoptagelser på grund af den tekniske kvalitet ikke er gode nok som bevismateriale i retssager. Andre undersøgelser viser, at tv-overvågning kan have en væsentlig betydning for f.eks. identifikation af bankrøvere og som middel til opklaring af indbrudstyverier.

Der henvises om Justitsministeriets Forskningsenheds udtalelse til betænkningens kapitel 5, side 127-129, og betænkningens bilag 2.

4.2.2. På bl.a. Det Kriminalpræventive Råds foranledning foretog AIM i november 2004 en meningsmåling om befolkningens holdning til tv-overvågning. Meningsmålingen (telefoninterview med ca. 1000 personer på 15 år eller derover) mundede ud i en rapport fra Det Kriminalpræventive Råd. Rapporten er optrykt som bilag 4 til betænkningen.

Der henvises i øvrigt til betænkningens kapitel 5, side 131-135, og betænkningens bilag 4.

5. *Generelle overvejelser*

5.1. *Udvalgets generelle overvejelser og forslag*

Udvalget har ved sin stillingtagen til spørgsmålet om, i hvilket omfang det skal være tilladt for offentlige myndigheder og private at foretage tv-overvågning på offentligt tilgængelige steder, foretaget en afvej-